

BU BENİM HAYATIM KİME NE?

Hayatımın şimdiye dek olan akışını “**Bir Ömür Böyle Geçti**” adlı iki ciltlik kitapta topladım. Eseri okuyanlar olumlu izlenimler edindiklerini yazdılar. Bunlar arasında Sayın Fehmi Kuru ile sayın Ahmet Hakan’a teşekkür ederim.

Bu arada Düccane Cündioğlu da Yeni Şafak’ta yazdığı iki makale ile kitaba eleştirel yaklaşmış. Eleştiri güzel de hep kusur görme şeklinde olmamalı. Ona göre hatırat yazmak için okura neyin lazım olup olmadığını bilmek ve bunun için de bir asistanın ve redaktörün yardımına başvurmak gerekmiş.

Bir kere ben bu eserimde okura neyin lazım olup neyin olmadığını düşünmedim, yıllardan beri sık aralıklarla tuttuğum günlükleri bir araya getirmeğe çalıştım. Bunlar kaybolmasın istedim. Bir de hakkımda çok şey yazıldı, çok iftira atıldı. Çoğu insan var ki bilmeden aleyhimde atıp tutuyor. Kaç yerde konferansımın ardından gelip boynuma sarılarak “Bize hakkını helâl et!” diyenler gördüm. Kendi kendime düşündüm: Hiç tanımadığım, görmediğim bu insanlar niçin benden böyle ısrarla helâllik istiyorlar? Sonra anladım. Adamlar kulaklarına varan iftiralarla hakkımda kim bilir neler söylemiş, nasıl sövüp saymışlar. Orada beni dinleyince duydukları gibi biri olmadığımı anlayıp helâllik istiyorlar.

İşte bilmeyenler benim hayat çizgimi, düşünce yapımı ilk ağızdan öğreysin diye ölmezden önce hayatımı özet olarak yayınladım. Her şeyi açık açık anlattım. Amacım okura lazım olanları vermek değil, hayatımı ana kesitleriyle anlatmaktı. Ama hayatımın ayrıntıları benden sonra yayınlanır.

Düccane Cündioğlu bir kısmını anlattığım rüyalarıma da takılıyor. Rüya görmek insanın özelliğidir. Ben manevi âlemle, tasavvuf düşüncesiyle iç içe yaşadım. Rüyaların sadık olanları vardır. Hattâ Peygamberimizin ifadesiyle peygamberlik sadık rüya ile başlar. Arınmış ruhların rüyaları çoklukla yoruma muhtaç olmadan aynen çıkar.

Hâşâ, kendimi arınmış ruhlardan sayamam ama 80 yıl Kur’ân ile haşır neşir olmuş bir insan olarak rüyalarım içinde aynen çıkanlar olduğu gibi yorum gerektirenler de, adğâs-ü ahlâm denen hayal karışımından ibaret kalanlar da olmuştur. Bilmem Düccane Cündioğlu bundan niçin rahatsız olmuş ki her iki yazısında özellikle rüyalarım üzerinde durmuş ve sanki beni hayallerle

yaşayan, hayatına hayallerin yön verdiği biri gibi göstermek istemiş.

Oysa kendisi beni gayet iyi bilir, tanır. Sanıyorum 25 yıl önce Dücane, birkaç arkadaşıyla birlikte akşamları toplanıp benim mealimi okuya okuya Kur'ân düşüncesine ulaştıklarını söylemişti. Şimdi o Dücane, söz konusu anılarım hakkında kanaatimce itidalsiz bir eleştiri yapmış. Bu benim hayatım. Yaşadıklarımı yazdım, özetle ama olduğu gibi. Olayları anlatırken mümkün mertebe tarafsız kalmaya çalıştım. Dücane Cündioğlu'ndan böyle bir eleştiri beklemiyordum doğrusu. Gönül umduğundan küser de.